

fundament og forum for synliggørelsen af de oprindelige folks problemer. Venstre ser således denne ratifikation som et skridt i den rigtige retning mod en større selvbestemmelsesret for verdens oprindelige folk og dermed en styrkelse af menneskerettighederne, som de er defineret af FN.

På denne baggrund samt på baggrund af Grønlands Landsstyres opfordring til snarest muligt at ratificere konventionen kan Venstre tiltræde beslutningsforslaget.

Henriette Kjær (KF):

Folketinget havde for godt et år siden en forespørgselsdebat som opfølgning på De Oprindelige Folks År. Der blev i den forbindelse foreslået en dagsorden, hvor Folketinget ønskede at sikre, at spørgsmålet om Folketingets ratifikation af ILO-konvention nr. 169 af 27. juni 1989 snarest muligt skulle afklares. Det er så denne ratifikation, vi skal give tilslutning til i dag.

I Det Konservative Folkeparti støtter vi fuldt ud konventionens hovedsigte, som i korte træk går ud på at sikre respekt for de oprindelige folks traditionelle livsform, herunder deres sociale, kulturelle, religiøse og åndelige værdier. Den undertrykkelse, de oprindelige folk bliver udsat for verden over, er ydmygende og beskæmmende, og vi ønsker fra konservativ side med denne konvention at traktatfæste, at de oprindelige folk i de enkelte nationalstater sikres lige rettigheder med det befolkningsflertal, der sidder med den egentlige politiske og økonomiske magt.

De grusomme eksempler, vi ser i f.eks. Tibet og på Østtimor, bør ikke kunne finde sted, og der er brug for vedvarende debat og handling for at stoppe de overtrædelser, der sker af menneskerettighederne. Menneskerettighederne burde være en basal rettighed og en selvfølge for alle folkeslag, og vi skal være på vagt og tage afstand fra det, vi ser, når vi bliver konfronteret med undertrykkelse af folkeslag.

Men det drejer sig ikke bare om at stå med en konvention i hånden. Det drejer sig om at fremkalde en holdningsmæssig ændring, så de lande, der udfører overgreb på disse svage grupper, vil blive generet mest muligt og til sidst opføre sig med deres overgreb. Jeg tænker her på, at vi i Danmark skal være meget opmærksom på, hvilke lande vi tildeler bistandshjælp.

Erfarer vi, at et land undertrykker en befolkningsgruppe og krænker et folks menneskerettigheder, må vi genoverveje vores bistand. Hvis

vi ved at smække pengekasen i kan få et land til at behandle sit oprindelige folk og stammefolk ordentligt, fordi vi således har protesteret mod dets handlemåde, er vi trods alt nået et stykke ad vejen.

Her i Danmark er vi også berørt af konventionen, da den oprindelige befolkning i Grønland er omfattet af konventionens artikel 1. Den måde, vi har løst problemet på her i Danmark ved at give Grønland hjemmestyre og derved lade Grønland få mere og mere selvbestemmelse, er efter min mening en absolut god løsning.

Vi kan derfor med vores erfaring yde politisk støtte og bidrage konstruktivt til debatten om de oprindelige folks vilkår. Og dér, hvor Danmark kan bidrage med noget værdifuldt, bør vi gøre det.

Kun ved at give de oprindelige folk medbestemmelse og selvstændighed opnår man en ordentlig dialog og et samspil mellem flertallet af en befolkningsgruppe og mindretallet, hvor vi altså her taler om de oprindelige folk og stammefolkene.

I Det Konservative Folkeparti ønsker vi at tilslutte os beslutningsforslaget om Danmarks ratifikation af den af Den Internationale Arbejdskonference i Genève i 1989 vedtagne konvention nr. 169 vedrørende oprindelige folk og stammefolk i selvstændige stater.

Anni Svanholt (SF):

Det er efter SF's opfattelse godt, at Danmark nu omsider ratificerer konventionen vedrørende oprindelige folk og stammefolk i selvstændige stater, men det har taget lang tid; det forekommer mærkværdigt, da det var i 1989, konventionen blev udarbejdet og senere anbefalet ratificeret af Grønlands hjemmestyre i 1991.

Det er meget vigtigt, at Danmark herved aktivt støtter de oprindelige folks livsform og økonomiske udvikling og disse folks ønsker om anerkendelse, om at fastholde og udvikle deres identitet, sprog og religion.

Der er alt for mange eksempler på, at disse folks love, værdier, sædvaner og anskuelser er blevet undertrykt og undergravet.

Det centrale i denne konvention er anerkendelsen af betegnelsen folk i selvstændige lande, som udtrykker den respekt, der skal være for et oprindeligt folks menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Det er dejligt, at det er blevet indført, og det kan forhåbentlig give anledning til, at det også kan indgå i andre internationale konventioner.